

Precizări referitoare la locuința familiei

Dispozițiile art.321 alin.(1) din Codul civil stabilesc norme privind locuința familiei, în sensul că aceasta este "locuința comună a soților sau, în lipsă, locuința soțului la care se află copiii."

În context, reține atenția și faptul că, potrivit prevederilor alin.(2) al art.321 "Oricare dintre soți poate cere notarea în cartea funciară, în condițiile legii, a unui imobil ca locuință a familiei, chiar dacă nu este proprietarul imobilului."

Art.322 alin. (1) din Codul civil stabilește că "Fără consimțământul scris al celuilalt soț, niciunul dintre soți, chiar dacă este proprietar exclusiv, nu poate dispune de drepturile asupra locuinței familiei și nici nu poate încheia acte prin care ar fi afectată folosința acesteia."

De asemenea, conform prevederilor alin.(4) și (5) ale art.322:

- "Soțul care nu și-a dat consimțământul la încheierea actului poate cere anularea lui în termen de un an de la data la care a luat cunoștință despre acesta, dar nu mai târziu de un an de la data încetării regimului matrimonial."
- "În lipsa notării locuinței familiei în cartea funciară, soțul care nu și-a dat consimțământul nu poate cere anularea actului, ci numai daune-interese de la celălalt soț, cu excepția cazului în care terțul dobânditor a cunoscut, pe altă cale, calitatea de locuință a familiei."

În considerarea dispozițiilor legale enunțate mai sus precizăm că obligativitatea de a informa funcționarul de evidență a persoanelor cu privire la faptul că imobilul a fost notat în cartea funciară ca locuință a familiei revine găzduitorului.

Prin urmare, în situația în care o persoană se prezintă la ghișeu în calitate de găzduitor și declară că locuința pentru care dorește să primească în spațiu o altă persoană, a fost notificată în cartea funciară ca locuință a familiei trebuie să prezinte și consimțământul scris al celuilalt soț.